

Hoofdstuk 1: Verslaggeving: nu en vroeger

Wat is verslaggeving?

Verslaggeving is het proces van het identificeren, meten en communiceren van economische informatie over een organisatie met als doel het nemen en beoordelen van beslissingen op basis van deze informatie.

Accountants gebruiken vaak de term entiteit in plaats van organisatie omdat deze term meer omvat dan organisatie.

De definitie van verslaggeving kan als volgt in een schema weergegeven worden:

Verslaggeving is het proces van:

Identificeren	Economische	Beslissen en
Meten	informatie	oordelen op basis van
Communiceren	over een entiteit	deze informatie

Maar wie zijn de gebruikers van boekhoudkundige informatie? De gebruikers van deze informatie zijn het management, de eigenaren/investeerders/aandeelhouders, de schuldeisers van de organisatie, de werknemers en verschillende overheidsinstanties die betrokken zijn bij de regelgeving en belastingzaken.

De beslissingen die door de gebruikers worden genomen hebben betrekking op het bedrijfsresultaat van de organisatie, investerings- en kredietvraagstukken, werkgelegenheidskarakteristieken en naleving van wetten.

Financiële verklaringen ondersteunen deze beslissingen omdat ze belangrijke financiële informatie over de entiteit communiceren.

De belangrijkste categorieën van verslaggeving zijn:

1. Financiële verslaggeving
2. Management verslaggeving/Bedrijfsadministratie
3. Controle/Publieke verslaggeving
4. Interne audit
5. Overheids- en non-profit verslaggeving
6. Inkomstenbelasting verslaggeving

Ad 1 Financiële verslaggeving

Financiële verslaggeving refereert aan het proces dat voortvloeit uit de voorbereiding en rapportage van financiële verklaringen van een entiteit.

Financiële verklaringen geven de financiële positie van een entiteit weer op een bepaald tijdstip, de resultaten van de bedrijfsvoering over een bepaalde periode, de cash flow activiteiten voor dezelfde periode en andere informatie over de financiële middelen, verplichtingen, belangen van de eigenaars en de bedrijfsvoering van de entiteit.

Financiële verslaggeving is primair gericht op de externe gebruiker. De financiële verklaringen zijn gericht aan individuen die niet in een positie zijn om zich bewust te zijn van de dag tot dag financiële en operationele activiteiten van de entiteit.

Financiële verslaggeving houdt zich primair ook bezig met historische resultaten over de prestaties van een entiteit.

Boekhoudkundige procedures worden gebruikt voor het accumuleren van de financiële resultaten van vele activiteiten van een entiteit, deze procedures zijn onderdeel van het financiële verslaggevingproces.

Ad 2 Management verslaggeving/Bedrijfsadministratie

Management verslaggeving gaat over het gebruik van economische en financiële informatie voor het plannen en beheersen van de activiteiten van de entiteit en voor het ondersteunen van het management besluitvormingsproces.

Bedrijfsadministratie is een deelverzameling van management verslaggeving dat gerelateerd is aan het vaststellen en accumuleren van producten, processen of kosten van diensten.

Management verslaggeving en bedrijfsadministratie zijn primair intern gericht, in tegenstelling tot financiële verslaggeving, dat extern gericht is.

Ad 3 Controle/Publieke verslaggeving

Veel entiteiten laten hun financiële verklaringen onderzoeken door een onafhankelijke derde partij. Publieke verslaggeving bedrijven verschaffen deze controle diensten.

Een **jaarverslag** geeft weer: de financiële verklaringen en de toelichting daarop als ook de uitgebreide discussie en analyse van het management.

Ad 4 Interne audit (controle)

Organisaties met meerdere fabriekslocaties of activiteiten met betrekking tot vele financiële transacties nemen vaak professionele accountants aan voor de interne controle.

Ad 5 Overheids- en non-profit verslaggeving

Overheidsinstellingen op gemeentelijk, staats- en federaal niveau en non-profit entiteiten zoals hogescholen en universiteiten, ziekenhuizen en vrijwillige gezondheids- en welzijnsorganisaties vereisen dezelfde verslaggevingfuncties waaraan voldaan moet worden als andere verslaggevingentiteiten.

Ad 6 Inkomstenbelasting verslaggeving

De groeiende complexiteit van federale, staats, gemeentelijke en buitenlandse inkomstenbelastingregels hebben geleid tot een vraag naar professionele accountants, die gespecialiseerd zijn in verschillende aspecten van belastingen.

Hoe heeft verslaggeving zich ontwikkeld?

Verslaggeving heeft zich de afgelopen tijd, als reactie op de behoeften van gebruikers van financiële verklaringen van financiële informatie, ontwikkeld ter ondersteuning van beslissingen en oordelen op basis van deze informatie.

Financiële verslaggeving standaarden zijn opgericht door verschillende organisaties in de loop der jaren. Deze standaarden zijn in de recente tijd in toenemende mate complex geworden. Als gevolg daarvan is de interesse in het harmoniseren van Amerikaanse financiële verslaggevingstandaarden door middel van Internationale financiële verslaggevingstandaarden, die meer algemeen zijn en voortvloeien uit algemene beginselen, fors toegenomen.

De 'Securities & Exchange' commissie, de 'Financial Accounting Standards Board (FASB)' en de 'International Accounting Standards Board' werken aan een project dat de bestaande financiële verslaggevingstandaarden zo snel mogelijk volledig verenigbaar zal maken.

Op dit moment is de FASB de standaard instellingsvorm voor financiële verslaggeving.

Een kenmerk dat vaak geassocieerd wordt met elk beroep is dat degene die het beroep uitoefent ook op de hoogte is van een ethische code.

Integriteit, objectiviteit, onafhankelijkheid en competentie zijn verschillende karakteristieken van ethisch gedrag die vereist worden van een professionele accountant. Hoge standaarden van ethisch gedrag zijn geschikt voor alle mensen, maar professionele accountants hebben een speciale verantwoordelijkheid, omdat zoveel mensen gebruik maken van de informatie die verschaft wordt door het verslaggevingproces voor het nemen en beoordelen van beslissingen.

Integriteit betekent eerlijk en oprecht zijn in transacties en communicatie met anderen.

Objectiviteit houdt in onpartijdig en vrijheid van belangenverstrengeling.

Onafhankelijkheid heeft te maken met objectiviteit en is vooral belangrijk voor de accountant, die zowel onafhankelijk moet zijn in uitingen als in feiten.

Competentie betekent het hebben van kennis en professionele vaardigheden voor het adequaat kunnen uitvoeren van de opdracht.

Vanaf eind 1970 begon de FASB het proces van het identificeren van een structuur of raamwerk voor financiële verslaggevingconcepten. Nieuwe gebruikers van financiële verklaringen kunnen profiteren van een overzicht van deze concepten omdat zij de basis aangeven voor het begrijpen van financiële verslaggevingrapportages. Deze verklaringen beschrijven concepten en relaties die ten grondslag zullen liggen aan de toekomstige financiële verslaggevingstandaarden en –praktijken en zullen te zijner tijd als basis dienen voor het evalueren van bestaande standaarden en praktijken.

Hoofdpunten van de conceptenverklaring, die te maken hebben met de doelstellingen van financiële verslaggeving, bepalen dat financiële informatie nuttig moet zijn voor de ‘zorgen’ die investeerders en schuldeisers hebben met betrekking tot de cash flows, de middelen, de verplichtingen en de winst van de onderneming. Financiële verslaggeving is niet ontworpen voor het rechtstreeks meten van de waarde van een zakelijke onderneming.

Financiële verslaggeving wordt voor individuele bedrijven gedaan in plaats van voor industrieën of de economie als geheel. Het heeft als primair doel het tegemoet komen aan de behoeften van externe gebruikers van boekhoudkundige informatie, die anders geen toegang zouden hebben tot de administratie van het bedrijf.

Financiële verslaggeving houdt historische gegevens bij en is niet toekomstgericht. In de mate dat boekhoudkundige gegevens een eerlijke basis voor de evaluatie van de prestaties uit het verleden bieden, kan het nuttig zijn bij de beoordeling van de vooruitzichten van een entiteit voor de toekomst.

Verslaggeving op transactiebasis houdt in de verslaggeving voor de effecten van een economische activiteit of transactie op een entiteit wanneer de activiteit heeft plaatsgevonden in plaats van wanneer de contante ontvangst of de betaling plaatsvindt. De doelstellingen van de financiële verslaggeving voor niet zakelijke ondernemingen zijn niet significant anders dan die van zakelijke ondernemingen, behalve dat de aanbieders van middelen, in plaats van de investeerders, bezorgd zijn over de resultaten van de prestaties in plaats van de winst.

Plan van het boek

Het boek begint met een grote foto van financiële verslaggeving en gaat dan verder met een aantal basis financiële interpretaties aan de hand van deze verslaggevingdata. Een overzicht van het boekhoudproces wordt gevolgd door een discussie over specifieke elementen van de jaarrekening en toelichtingen op de jaarrekening. De financiële verslaggevingmaterie eindigt met een hoofdstuk dat gaat over de analyse van de jaarrekening en het gebruik van data die ontwikkeld wordt vanuit deze analyse. De management verslaggevinghoofdstukken richten zich op de ontwikkeling en het gebruik van financiële informatie voor bestuurlijke planning, controle en besluitvorming.